

RETSPOLITISK FORENING

HØRINGSSVAR

Til Justitsministeriet, Straffuldbyrdelseskontoret

Høring over udkast til bekendtgørelse om behandlingen af 15-17-årige, der anbringes i kriminalforsorgens institutioner (ungebekendtgørelsen)

Modtaget ved høringsbrev den 23. maj 2024 med svarfrist den 20. juni 2024

Svar fremsendt pr. mail til jm@jm.dk og til sioe@jm.dk.

Sagsnr.: 2021-01169.

På vegne af foreningen afgives der i det følgende høringssvar:

Der foreligger et helt særligt beskyttelseshensyn overfor den i bekendtgørelsen nævnte målgruppe, da de er særligt sårbare og letpåvirkelige, hvilket kan medføre at et ophold i en af Kriminalforsorgens almene institutioner kan have en afgørende negativ indflydelse på den unge ikke blot i forbindelse med varetægtsopholdet/fængselsopholdet men ligeledes efterfølgende, hvilket er understøttet i kriminologisk teori omkring unge arrestanter og afsonere.

På baggrund af det nuværende indhold fremstår det således, at man gennem udstedelsen af dette udkast til bekendtgørelse vil ændre på udgangspunktet om, at børn og unge ikke skal placeres sammen med voksne.

Såfremt dette er tilfældet, er det Retspolitisk Forenings vurdering, at forslaget må anses for værende på kant med FN' børnekonvention artikel 37 c, hvoraf fremgår:

“Ethvert barn, der er berøvet friheden, behandles menneskeligt og med respekt for menneskets naturlige værdighed og på en måde, der tager hensyn til deres aldersmæssige behov. Især skal ethvert barn, der er berøvet friheden, holdes adskilt fra voksne, medmindre en sådan adskillelse ikke anses at tjene barnets tarv, og skal have ret til at opretholde kontakt med sin familie gennem brevveksling og besøg, bortset fra under særlige omstændigheder.”

Det kan tænkes, at ændringerne vil kunne medføre nogle uheldige tilstande i landets fængsler og arresthuse, da de unge risikerer at blive spredt alt for meget rundt, hvilket vil medføre at de unge

enten sidder ”alene”, som eneste ung i en given institution, da der ikke er andre unge i det pågældende arresthus/fængsel, hvilket kan medføre at de unge de facto bliver isoleret. Alternativt vil de unge skulle have fællesskab med voksne afsonere, hvilket vil øge risikoen for negativ påvirkning.

Det fremgår umiddelbart som en skærpelse af det nuværende lovgrundlag for placering af den berørte målgruppe, der som udgangspunkt ikke skal tage ophold i arresthuse eller fængsler men derimod skal tage ophold på særligt sikrede institutioner eller Søbysøgård, hvor der er indrettet en særlig ungeafdeling jf. også straffuldbyrdelseslovens § 78, stk. 2. Denne skærpelse vil formentlig være til ugunst for de unge afsonere, idet der på de steder, hvor de placeres ud fra det nuværende regelgrundlag findes et særligt uddannet socialpædagogisk personale, der kan varetage de unges tarv på bedste vis, f.eks. ift. målrettet undervisning og terapeutiske behandlingstilbud. De her nævnte tarv er tarv, som er vanskelige at gennemføre i Kriminalforsorgens ”almene” institutioner grundet de kapacitets- og belægsudfordringer, som organisationen i det hele står overfor, desuden vil de almene fængselsbetjente sjældent have samme socialpædagogiske indsigt og viden til at kunne imødegå det unge menneskes behov.

Det i § 1 nævnte vedrørende målgruppen afgrænser sig ikke til drenge i den berørte aldersgruppe. Modsætnings slutningen må således være at også piger i aldersgruppen ville kunne placeres i arresthus i Københavns Fængsler, som udgør Danmarks største arresthus, hvor der ofte placeres voksne personer, der er sigtet for alvorlig kriminalitet herunder tillige alvorlig personfarlig kriminalitet, hvorved der opstår en høj risiko for negativ påvirkning eller adfærd.

Det bør overvejes, hvorvidt den kvindelige målgruppe omtalt i bekendtgørelsens § 1, stk. 3, og § 5, stk. 2, bedst gaves/beskyttes ved at målgruppen bliver helt udskilt, f.eks. gennem oprettelsen af en særlig ungeafdeling på Jyderup Fængsel (der i udgangspunktet er forbeholdt kvindelige arrestanter og afsonere) fremfor, at målgruppen bliver placeret med voksne arrestanter og indsatte, da der herved ligeledes kan opstå særlig negativ påvirkning og adfærd, som ikke ellers ville opstå, herunder ift. misbrug, indsmugling og anden form for velkendte problemstillinger.

Bekendtgørelsen tager umiddelbart ikke i sin nuværende formulering tilstrækkelig højde for beskyttelseshensynet af målgruppen trods fremhævelsen i flere bestemmelser af, at personale på diverse institutioner skal have en særlig opmærksomhed på målgruppen.

Retspolitisk Forening må på baggrund af de her nævnte punkter udtale sig imod udstedelsen af bekendtgørelsen.

København, d. 20. Juni 2024

Natasia Nielsen